

Tidligere medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, IA
C/O Bureau for Inatsisartut
/Her

Brevdato: 24. februar 2016
Sags.nr. 2016 - 3764

Vedr.: Supplerende besvarelse af § 37 spørgsmål, nr. 148 og 155 i 2015.

Jeg skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

Tidligere medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, IA har den 1. juni 2015 stillet § 37 spørgsmål nr. 148 og den 17. juni 2015 stillet § 37 spørgsmål nr. 155 omkring persondataloven.

P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

I sine besvarelser oplyste Naalakkersuisut at en række af spørgsmålene henhørte under rigsmyndighederne, hvorfor disse var anmodet om bidrag.

Naalakkersuisut har modtaget Justitsministeriets svar af 10. november 2015, for så vidt angår de stillede spørgsmål omkring straffrihed i spørgsmål nr. 148 og 155.

Justitsministeriets besvarelse vedlægges til orientering.

Naalakkersuisut kan i det hele henholde sig til Justitsministeriets besvarelse og lægger til grund at offentlige myndigheder som sådan ikke straffes. Heller ikke efter de gældende regler. Naalakkersuisut er således af den opfattelse, at der ikke sker en ændring i retstilstanden for så vidt angår sanktionsmulighederne i forhold til offentlige myndigheder.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Randi Vestergaard Evaldsen

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Naalakkersuisut
Digitaliseringsstyrelsen

digitalisering@nanoq.gl
erfr@nanoq.gl

10 NOV. 2015

Date: 10 NOV. 2015
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: André Dybdal Pape
Sagsnr.: 2015-761-0090
Dok.: 1752506

Digitaliseringsstyrelsen i Grønland har den 19. juni 2015 anmodet Justitsministeriet om bidrag til besvarelse af punkt 2 og 5 i et spørgsmål vedrørende data- og retssikkerhed, som Inatsisartut har stillet Naalakkersuisut den 1. juni 2015.

Ved telefonsamtale af 24. juli 2015 har Digitaliseringsstyrelsen i Grønland oplyst, at Naalakkersuisut selv besvarer spørgsmålets punkt 5, og at Justitsministeriet således alene bedes udarbejde et bidrag til besvarelse af spørgsmålets punkt 2.

Spørgsmålets punkt 2 har følgende ordlyd:

"Kan Naalakkersuisut i så fald begrunde, hvorfor det nu skal være strafrit for myndigheder modsat for private virksomheder at overtræde det naturlige hensyn til grønlandske borgeres elektroniske privatliv?"

Justitsministeriet kan i den anledning udtale følgende:

Justitsministeriet går ud fra, at spørgsmålet omhandler det udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om behandling af personoplysninger, som er sendt til Grønlands Selvstyre den 21. juni 2012. Det bemærkes, at ministeriet har sendt et revideret anordningsudkast til selvstyret i august 2015. Udkastet er dog uændret på det punkt, som det stillede spørgsmål vedrører.

I dag findes de generelle regler om behandling af personoplysninger i Grønland i lov om private registre mv. og lov om offentlige myndigheders registre. De to registerlove trådte i kraft den 1. januar 1979 i både Danmark og Grønland. Den 1. juli 2000 afløste persondataloven registerloven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

i Danmark og tilsigtes nu med anordningsudkastet at skulle afløse registerlovene i Grønland.

Anordningsudkastet indeholder forskellige afvigelser i forhold til den danske persondatalov. Der er navnlig tale om afvigelser af redaktionel karakter eller afvigelser, som skyldes, at der i øvrigt i Grønland gælder andre regler end i Danmark, som er af betydning for persondatalovens anvendelse.

Anordningsudkastets § 65 indeholder bestemmelser om straf for overtrædelse af de i udkastet fastsatte regler for behandling af personoplysninger. Reglerne svarer til persondatalovens § 70. Anordningsudkastet afviger således ikke på dette punkt fra de gældende regler i Danmark.

Bestemmelsen i persondatalovens § 70 (og anordningsudkastets § 65) sondrer mellem, om behandlingen udføres for private eller for offentlige myndigheder. Overtrædelse af reglerne om behandling af personoplysninger, som udføres for private, er i langt videre omfang strafbelagt end overtrædelse af reglerne om behandlinger, som udføres for offentlige myndigheder.

Ifølge forarbejderne til persondataloven skal baggrunden for denne forskel i strafansvaret for henholdsvis private og offentlige myndigheder findes i, at der bl.a. i straffeloven er fastsat en række bestemmelser om tjenesteanvar for personer i offentlig tjeneste eller hverv mv. (kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv., herunder §§ 152-152 f om tavshedspligt), ligesom der også er mulighed for at pålægge offentligt ansatte et disciplinært ansvar (jf. betænkning nr. 1345/1997 om behandling af personoplysninger, s. 389).

Den grønlandske kriminallov indeholder på tilsvarende vis en række bestemmelser om tjenesteanvar for personer i offentlig tjeneste eller hverv mv. (kapitel 11 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, herunder §§ 50-54 om tavshedspligt).

Det bemærkes, at der i den gældende grønlandske registerlovgivnings strafbestemmelser ligeledes sondres mellem, om behandling af oplysninger sker for henholdsvis private eller for offentlige myndigheder. Også her er overtrædelse af reglerne om behandling af personoplysninger, som udføres for private, i langt videre omfang strafbelagt end overtrædelse af reglerne om behandling, som udføres for offentlige myndigheder.

Det bemærkes endvidere, at strafbare overtrædelser af persondataloven kan begås af både fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, hvis de generelle betingelser herfor er opfyldt, jf. nedenfor.

Strafansvaret for offentlige myndigheder som sådan er imidlertid undergivet den begrænsning, der følger af den generelle bestemmelse i straffelovens § 27, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan statslige myndigheder og kommuner alene straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, der svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private.

Som argumenter mod strafansvar for offentlige myndigheder er det generelt bl.a. blevet anført, at en bøde til en statslig myndighed kan siges at være uden præventiv værdi, idet bøden tilfalder statskassen, at offentlige myndigheder i modsætning til den private sektor ved grundloven og lovgivningen i øvrigt er pålagt at udføre bestemte opgaver, og at en myndighed derfor ikke uden videre blot kan standse sin virksomhed for derved straks at bringe en eventuel ulovlig tilstand til ophør, at de bevillingsretlige regler indebærer, at en myndighed ikke uden videre kan skaffe midler til at afhjælpe en ulovlig tilstand, hvis der ikke er mulighed herfor inden for de økonomiske rammer, der er stillet til rådighed, samt at der inden for den offentlige sektor gælder særlige regler om fordeling af ansvar, ligesom det er en tjenestepligt at overholde retsregler, herunder også regler der er strafretligt sanktioneret, jf. Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar, side 69. Det kan herudover hævdes, at en bøde til en offentlig myndighed reelt er en straf til skatteborgerne.

Når statslige myndigheder og kommuner ikke desto mindre kan straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, som svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private, skyldes det hensynet til i henseende til straf at ligestille offentlige myndigheder med private aktieselskaber mv., når myndighederne udøver virksomhed af samme art. Det ville således være utilfredsstillende, hvis en offentlig myndighed kunne overtræde lovgivningen og gå fri for straf i tilfælde, hvor en tilsvarende overtrædelse begået af en privat virksomhed ville medføre strafansvar. Der henvises til Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar, side 69-70.

I den grønlandske kriminallovs § 19, stk. 2, er der en tilsvarende begrænsning i offentlige myndigheders strafansvar som i straffelovens § 27, stk. 2.

Med anordningsudkastet tilsigtes der således ikke begrænsninger i strafansvaret for offentlige myndigheder i forhold til de gældende regler for Grønland og i forhold til de tilsvarende regler i Danmark.

Søren Pind

Carsten Madsen

Aaja Chemnitz Larsen
(Inuit Ataqatigiit)
Medlem af Inatsisartut
/HER

C/O Bureau for Inatsisartut

Kære Aaja Chemnitz Larsen

Brevdato: 08-06-2015
Sags nr. 2015 - 1750
Dok. nr. 442117

Du har i henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37, stk. 1, stillet Naalakkersuisut flere spørgsmål vedr. data- og retssikkerhed i forbindelse med ikrafttrædelse af Persondataloven.

P. O. Box 1037
3900 Nuuk

Tel. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 63 50

E-mail: oed@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Loven har som mål at styrke den enkelte borgers retssikkerhed over for offentlige myndigheder, private virksomheder, foreninger, m.v., der behandler personoplysninger. Det er samtidig intentionen med loven, at der skabes en fleksibel ordning, som kan danne rammen om en hensigtsmæssig udnyttelse af moderne teknologi.

Med andre ord er det hensigten, at persondataloven skal afspejle en balancegang mellem på den ene side borgernes retssikkerhed og krav på beskyttelse af privatlivets fred, og en effektiv udnyttelse af moderne teknologi på den anden side.

1. Indebærer den foreslåede overgang fra Registerlov til Persondatalov, at det bliver strafrit for Naalakkersuisut at overtræde enhver regel om persondatabeskyttelse?

Naalakkersuisut kan oplyse at tilsynet med overholdelse af Persondataloven efter anordningsforslaget er placeret hos Datatilsynet. Datatilsynet vil kunne træffe bindende afgørelser efter lovens § 57 i forhold til myndigheders overholdelse af persondatalovens § 7, stk. 7, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 13, stk. 1, § 27, stk. 4, §§ 28 – 31, § 32, stk. 1, 2 og 4, §§ 33 – 37 samt § 39. I forhold til lovens øvrige bestemmelser kan Datatilsynet afgive vejledende udtalelser.

2. Kan Naalakkersuisut i så fald begrunde, hvorfor det nu skal være strafrit for myndigheder modsat for private virksomheder at overtræde det naturlige hensyn til grønlandske borgers elektroniske privatliv?

Spørgsmålet henhører under rigsmyndighederne, hvorfor Naalakkersuisut har anmodet Justitsministeriet afgive et svar. Når svaret forelægges oversendes svaret.

3. Hvordan sikrer man borgernes rettigheder ved overgang fra registerlov til persondatalov? Er der sikret overgangsbestemmelser i lovgivningen?

Naalakkersuisut kan oplyse, at der bl.a. påtænkes gennemført oplysningskampagner i forbindelse med indførelsen af Persondataloven rettet mod borgere og organisationer. Hensigten er at oplyse om borgernes rettigheder efter Persondataloven.

For så vidt angår spørgsmålet om overgangsbestemmelser henvises til anordningsudkastets §§ 70 – 72. Naalakkersuisut kan i den forbindelse oplyse at der er fremsat ønske om en forlængelse af anmeldelsespligten efter § 71.

4. Har Naalakkersuisut nogle overvejelser om at hjemtage Datatilsynet? I så fald, hvilke overvejelser har man?

Naalakkersuisut har ingen aktuelle planer om hjemtagelse af tilsynspligten med persondataområdet.

5. Har Naalakkersuisut planer om at udarbejde materiale til befolkningen, f.eks. i Atuarfitsialak, om ytringsfrihed, informationsfrihed og retten til eget privatliv, som led af implementeringen af den kommende Kongelige Anordning om Persondatalov?

Spørgsmålet henhører under rigsmyndighederne hvorfor Naalakkersuisut har anmodet Justitsministeriet afgive et svar. Når svaret forelægges oversendes svaret.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Andreas Uldum